

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.32. Concilium Parisiense quintum. Pretextatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Psalterium, Regum, & Evangelia posuit, Sæculum VI.
A. C. 577.
& tota nocte vigilans rogabat Sanctum, ut, quæ de se decreta sciret, & an regnaturus esset, revelaret. Tum tribus diebus in jejuniis, vigiliis & orationibus exactis ad Sacrum tumulum accedens Librum Regum aperuit, primusque versiculus illius paginæ, quæ occurrit, fuit: *Quia dereliquisti Dominum Deum tuum* 3. Reg. 9. 9.
& *secutus es Deos alienos, ideo tradidit te in manus inimicorum tuorum.* Aliorum quoque duorum Librorum textus mali ominis erant. Itaque Meroveus, postquam longo tempore ad Sepulchrum S. Martini flevisset, cum Bosone sub quingentorum virorum præsidio recessit, & ad Brunehildem contendit. Hic iterum Exemplum videmus illius Divinationis, quæ Sors Sanctorum dicebatur, non obstante, quod hæc res in plurimis Conciliis fuerit prohibita.

§. XXXII.

*Concilium Parisiense Quintum.
Pretextatus.*

Interea cum ad Chilpericum fuisset delatum, Greg. V.
c. 19. Pretextatum Episcopum Rothomagensem Populum largitionibus ad perfidiam sollicitare, eum vocavit ad Regiam, & plurima ex ipso quærens intellexit, Brunehildem eidem Bonorum suorum

Sæculum VI. rum partem contractu depositi initio tra-
A. C. 577. didisse. Ergo Bonis occupari iussis, Pre-

Id. VII. c. 16

textatum custodia dedit, donec ab Epis-
 copis judicaretur. Hoc Consilio Paris-
 ios convocavit Episcopos quadraginta
 quinque, qui Synodum in Ecclesia S. Pe-
 tri celebrarunt. Omnibus congregatis
 Rex in Pretextatum invecus est in hunc
 modum: *Episcopi! quid te impellere per-
 tuit, ut Meroveum hostem meum, qui
 plus esse debuerat, cum Affine sua matri-
 monio jungeres? Num, quid Canones
 super re statuissent, ignorabas? Sed
 multo pejora molitus es. Cum eo conju-
 rasti & fidem meorum multis donis sol-
 licitasti, ut me interficerent. Eripuisti
 filium, & inimicum effecisti. Populum
 meum data pecunia corrupisti, ut jura-
 tam mihi fidem frangeret, & Regnum
 meum alteri tradere voluisti. Rege ita
 loquente Franci, qui frequentes adsta-
 bant, stimulante ira Ecclesiæ portas dis-
 rumpere, & protractum Episcopum la-
 pidibus obruere parabant, nisi Rex pro-
 hibuisset. Quia vero Pretextatus ea
 quæ Rex objiciebat, inficiabatur, prodi-
 re iussi sunt testes, varia dona exhiben-
 tes, quæ ipsis, ut ajebant, eum in finem
 dederat, ut ad jurandam Meroveo fidem
 excitarentur. Respondit: *Verum dici-
 tis: sape ad vos dona misi, sed non eo a-
 nimo, ut Rex e Regno suo pelleretur. Bo-**

nos equos resque alias mihi donastis, quid mirum, quod vices reddere & gratum animinum ostendere voluerim?

Sæculum VI.
A. C. 577.

Chilperico ad Regiam reverso Episcopi remanserunt in Aula secreta Ecclesiæ S. Petri sedentes; cumque consilia conferrent, Aetius Ecclesiæ Parisiensis Archidiaconus derepente ingressus ait: *Audite me Episcopi hic congregati! hodie occasio se vobis offert acquirendi famam & Gloriam; si vero cessatis, & ignavia vestra fratrem perdidit, nemo vos Episcoporum nomine dignos censebit.* Nullus Archidiacono verbum respondit; omnes enim furorem Reginae Chilpericum ad iracundiam stimulantis formidabant. Tacentibus omnibus Gregorius Turonensis dixit: *Aures date sermoni meo, Episcopi Sancti! vos vero præpripri-
Concilium Parisiense.
Concilium suggerite Episcopis dignum, ne concitet in se iram Dei, cujus Ministrum lædit, atque tam Regnum, quam Gloriam amittat.* Omnibus adhucdum silentium tenentibus, addidit: *Memores estote verborum Prophetæ dicentis: Si Speculator viderit hominem peccantem, & siluerit, perditæ animæ reus est.* Tum *Sup. Lib. XXXII. S. I.* attulit novissimum exemplum Clodomeri, qui spreta S. Aviti admonitione Sigismundo non pepercisset, & etiam antequam *Sup. Lib. XVIII. S. 59* exemplum Imperatoris Maximi,

G 3 qui

Sæculum VI.
A. C. 577.

qui S. Martinum compulisset, ut cum Iacianis communicaret. Antonitis Episcopis ad hæc omnia vox faucibus hæsit: sed duo eorum, ut Regi adularentur, e cœtu egressi eidem retulerunt, neminem magis Gregorio Regis partibus adversari.

Illico Gregorius a quodam Aulicorum ad Regem vocatus, invenit eum stantem penes hortense umbraculum. Dexter lateri Bertramus Episcopus Burdegalensis & sinistro Raymundus Episcopus Parisiensis aderant. Ante eos mensa panis & variis eduliis onerata. Rex, ubi Gregorium conspexit, dixit: *Episcope! Justitia a te exigit, ut cuique suum tribuas; mihi vero, quod meum est, non tribuis; sed iniquis faves, & vetus Adalgium confirmas, corvum corvo assidens.* Gregorius respondit: *Si quis nostrum a via justitiæ declinat, potes, Domine! errantem corrigere; si autem tu aberras, quis te in rectam semitam reducet? Loquimur tibi, & audis nos, si volueris, si autem repugnaveris, quis te damnabit, nisi ille, qui dixit, se ipsum Justitiam esse.* Rex iratus respondit: *Omnes reliquæ Causæ meæ æquitatem agnoscunt, tu solus oculos claudis. Scito autem, quid facturus sim, ut bonam opinionem de te populo eximam, & improbitatem tuam omnibus patefaciam; populum Turonensem convocabo.*

cabo, & dicam: *Exclamate in Grego-
rium, a quo jus suum obtinere nemo pot-
est. Tum omnibus ita clamantibus ego
addam: Ego ipse, quamvis Rex sim;
quod justum est ab hoc viro impetrare non
possam. An improbus sim, respondit Gre-
gorius, ille scit, qui novit secreta cor-
dium. Quis vero illos in populo clamo-
res excitaverit, nemo ignorabit, & ma-
gis tibi, quam mihi nocebunt. Cui au-
tem bono tot ambages? Legem habes &
Canones. Hos consule, si contempseris,
scito, Dei Judicium tuis cervicibus im-
pendere.*

Sæculum VI.
A.C. 577.

Tum Rex, ut irritatum deliniret, o-
stendit illi pulmentum ante ipsum appo-
situm, dicens: *Id tibi parari jussi. Ni-
hil inest nisi caro volatilium & modicum
eiceris.* Credere debemus, Gregorii si-
cut & aliorum Sanctorum Episcoporum
alimentum quotidianum fuisse legumina,
& eos aliquando potius comedisse avium
carnes, quam quadrupedum, quod hæ
maxima nutriendi vi essent præditæ.
Videns igitur Gregorius quod blandiri
sibi vellet Rex, dixit: *Cibus noster sit,
ut omni tempore voluntatem Dei facia-
mus, & his deliciis non retardemur. Tu
vero, qui alios Injustitiæ arguis, sponde, te
nec Legem, nec Canones transgressurum.*
Rex dextera extensa per Deum Omni-
poten-

Gregorius
Turonensis.

Sæculum VI. potentem juravit. Tum Gregorius sumto
A. C. 577. pane & vino recessit. Noctu, decanta-
 tis Nocturnis, Gregorius audiens, fores
 valide pulsari, misit, qui aperirent. A-
 derant aliqui a Fredegunda missi, qui
 venerant rogaturi, ne Reginae Voluntati
 obssisteret, atque ducentas argenti libras
 se ei daturos pollicebantur, si suo suffra-
 gio Pretextatum damnaret, addebant
 cœteros Episcopos omnes ipsis idem pro-
 misisse. Gregorius respondit: *Etiam
 mihi mille auri argentique pondo daretis,
 num aliud possum facere, quam quod Deus
 præcipit? Id solum vobis promitto, fa-
 cturum me, quod cæteri secundum Cano-
 nes decreverint.* Missi a Fredegunda non
 capientes, quid diceret, gratias egerunt,
 & reversi sunt. Mane quidam ex Epis-
 copis ad eum venerunt, suaseruntque i-
 dem facinus, quibus ille eadem, quæ prio-
 ribus respondit.

§. XXXIII.

Sessio secunda.

Omnibus Episcopis in Ecclesia S. Petri
 congregatis adfuit Rex tempore ma-
 tutino, & dixit: *Episcopus furti reus se-
 cundum Canones deponendus est.* Inter-
 rogarunt, quisnam Episcoporum furti
 accusaretur. Respondit Rex: *Vidistis
 res nostras, quas furatus est.* Scilicet
 ante triduum ostenderat eis duas sarcina-
 nas